

Ekskluzīvi: intervija ar «Metropolitan» operas (ASV) diriģētu Gregoriju Bukanteru

Amerikāņu diriģents Gregorijs Bukanters: «Mans pienākums ir dalīties savās zināšanās un pieredzē ar mūsdienu jaunajiem māksliniekiem!»

No 25. līdz 29. aprīlim pirmo reizi Latvijā Jāzepa Vitola Latvijas Mūzikas akadēmijas (JVLMA) un Operetes teātra sadarbības projekta «Ad Astra» ietvaros viesosies starptautiski zināmi diriģenti no ASV Gregorijs Bukanters (Gregory Buchalter), lai JVLMA iestudētu krāšņu operešu un opermūzikas koncertprogrammu. Savukārt 29. aprīlī plkst. 19 Ogres novada Kultūras centrā projekta ietvaros norisināsies Galā koncerts «Ad Astra», kurā piedalīsies topošās operzaivgnes – labākie JVLMA Vokālās katedras studenti: soprāni Paula Mihailova, Gunta Greisle, Liga Anševica un Evita Martinija, mecosoprāni Tina Gelnere un Linda Pētersone, tenori Dainis Kalnačs un Renārs Austrums, kā arī basbaritons Jurģis Marcinkevičs, kā arī simfoniskais orķestrīs. Koncerta ipašā viešņa būs starptautiski pieprasītā latviešu operdiva Liene Kinča (soprāns). Koncerta programmā iekļautas populāru un mazāk zināmu operu un operešu skaistākās lappuses.

– Vai jūs varētu iši pastāstīt par sevi, tostarp – kādi ir lielākie un nozīmīgākie (jūsuprāt) muzikālie projekti, kuros esat piedalījies, un ko jūs uzskatāt par svarīgāko savā karjerā?

– Ar nepacietību gaidu savu pirmo vizīti Latvijā un iespēju strādāt pie šā projekta, ko esam plānojuši jau vairākus mēnešus. Viena no lietām, kas man visvairāk patik manā darbā, ir tā, ka man ir iespēja celot un strādāt ar tik daudzziem dažadiem cilvēkiem, kultūram un tautām. Katrā iespēja sniedz jaunas idejas, jaunas izaicinājumus un unikālus mākslinieciskus un muzikālus rezultātus. Esmu diriģējis, pieņemam, Pētera Čaikovska «Jevgeniju Oneginu» Maskavā un Strausa «Sīkspārni» («Die Fledermaus») Vinē, un prieks un izaicinājumi, ko sagādāja šo darbu iestudēšana komponistu dzimtēnē, bija ipaši vērtīgi. Uzskatu, ka es kā amerikāņu diriģents varu ienest jaunas idejas šo darbu tradīcijās un varu mācīties no māksliniekiem, ar kuriem strādāju un kuri šis tradīcijas izprot labāk par citiem. Trīs-

desmit gadu esmu strādājis Metropolitēna operā Ņujorkā. Tas ir visaugstākā limeņa starptautisks teātrs, kurā esmu strādājis ar daudzīm aktivā starptautiskā aprītē esošiem māksliniekiem.

– Jums kā diriģentam ir liela starptautiska pierede. Vai esat sadarbojies arī ar latviešu operdziedātājiem, kuri guvuši lielus panākumus pasaules lielākajos opernāmos?

– Man laimējies strādāt ar latviešu diriģētu Andri Nelsonu viņa debijas reizē Metropolitēna operā (operas «Turandota» iestudējumā), kā arī ar daudzziem latviešu dziedātājiem Metropolitēna operā, tostarp Elinu Garanču, Kristini Opolais, Marinu Rebeku, Aleksandru Antonenko un citiem. Esmu pārliecīnāsies, ka šie latviešu mākslinieki ir ārkārtīgi talantīgi un ļoti brīnišķīgi cilvēki, ar kuriem kopā strādāt ir īsta bauda. Un tāpēc esmu ipaši priečīgs pēc dažām nedēļām ierasties Latvijā un iepazīt jaunus dziedātājus un orķestra mūziķus.

Manā izcelmē ir sajauktas vairākas Eiropas tautības, tāpēc man vienmēr ir ipaši patīcis strādāt Eiropā. Viens no man pašam ipaši neaizmiršamiem sasniegumiem bija diriģēt «Salomē» Savonlinnas festivalā Somijā kopā ar Mariju Evingu un Helgu Dernesku. Lielus panākumus guvu arī ar Geršvīna «Porgiju un Besu» gan Berlīnē, gan «Bregenzer Festspieler» festivālā.

– Vai bieži piedalāties projektos, kuros iesaistīti topošie operdziedātāji, un ko sagaidāt no šā projekta?

– Ipaši priečājos, kad man ir iespēja strādāt ar jauniem māksliniekiem, un tas manas karjeras laikā notiek regulāri. Es nekad neaizmirsīšu mentorus, kuri man tiecēja, kad sāku šo garo mūzikā ceļu, un palidzību un apmācību, ko viņi man sniega. Uzskatu, ka mans pienākums ir dalīties savās zināšanās un pieredze ar mūsdienu jaunajiem māksliniekiem un palīdzēt viņiem uzsākt karjeru, kas var izrādīties visai grūta. Esmu «Varna International» mūzikas direktors Bulgārijā. Festi-

vāla ietvaros mums ir mācību akadēmija, un vienmēr ar nepacietību gaidu iespēju strādāt ar studentiem, no kuriem daži pirmo reizi mūžā dzied pilnīgās lomas ar orķestri. Būt daļai no pieredes, strādājot ar jauno dziedātāju vai instrumentalistu pie jauna repertuāra vai jauna iestudējuma, man šķiet aizraujoši, un jūtus gandarīts, redzot studentu sajūsmu. Esmu pārliecīnās, ka to pieredzešu gan 29. aprīļa koncertā, gan mēģinājumos, kas notiks pirms koncerta.

– Ko šāda pierede, jūs suprāt, dod jaunajiem profesionāliem – dziedātājiem un orķestra mūzikiem?

– Daļai jauno mūzikā apmācības ir pierede ar daudzveidīgu repertuāru un dažadiem mūzikas stilīem. Mūsu koncertā tas noteikti ir. Mēs iepazīsim visu spektru: vieglo operu jeb operetes, lielo operu, muzikālo teātri, slavenu mūziku, dažus nezināmus skāndarbus – respektīvi, no senās mūzikas līdz mūsdienīgākiem darbiem. Pāreja no stila uz stilu būs ne tikai izaici-

nājums, bet arī lielisks treniņš gan dziedātājiem, gan orķestra mūzikiem. Mūzikas daudzveidība mani aizrauj, un esmu pārliecīnāts, ka tas būs brīnišķīgs vakars arī klausītājiem.

– Jūs strādājat visā pasaulē. Vai beidzamajos gados ir kādas tendences, kas iepriekš nebijā pamānāmas?

– Pandēmija mainīja mūsu mākslas veidu. Pirmā kārtā studējošiem dziedātājiem un instrumentalistiem bija pilnībā apstājies muzikālā izglītība un vissmaz uz pāris gadiem atņemta iespēja uzstāties publiski. Šie ir izšķiroši un svarīgi attīstības gadi, un esmu pārliecīnās, ka visi priečājos, ka atkal var muzicēt kopā. Ūn arī klausītāji ārkārtīgi alkst atgriezies pie «dzīvo» koncertu klausīšanās, tas spilgti vērojams Amerikā. Pandēmijas laikā tehnoloģijas ieguva jaunu pavērsienu. Nepieciešamības dēļ populāra kļuva straumēšana un uzstāšanās internetā, taču, manuprāt, nekas nevar aizstāt dzīvo izpildījumu. Tāpēc ļoti ceru, ka jūs visi mums pievienosieties 29. aprīlī. ●

